

Δράση: Επιμόρφωση εκπαιδευτικών και μελών της εκπαιδευτικής κοινότητας
Υποδράση: Ενδοσχολική Επιμόρφωση, Επιστ.υπεύθυνη: Μαρία Λιακοπούλου

Προβλήματα συμπεριφοράς στο πολυπολιτισμικό σχολείο

Περιλήψεις

14, 20 & 21 Ιουνίου 2012

1^ο Δημοτικό Σχολείο Πολυκάστρου

Συνεργασία σχολείου- οικογένειας: Επικοινωνία & διαχείριση συγκρούσεων

Δέσποινα Ζηλιασκοπούλου, Κλινική ψυχολόγος MSc Α.Π.Θ.- ψυχοθεραπεύτρια, Υπ.
Διδάκτωρ Α.Π.Θ.
d.ziliaskopoulou@gmail.com

Η αποτελεσματική συνεργασία σχολείου- οικογένειας προϋποθέτει την εφαρμογή βασικών δεξιοτήτων επικοινωνίας και τεχνικών διαχείρισης των συγκρούσεων. Το σεμινάριο στοχεύει α) στην εξοικείωση των συμμετεχόντων με το θεωρητικό πλαίσιο της επικοινωνίας, β) στην εξάσκηση στις βασικές δεξιότητες επικοινωνίας (π.χ. αντανάκλαση συναισθήματος), γ) στην κατανόηση της λειτουργίας των συγκρούσεων και δ) στην εξάσκηση στις τεχνικές διαχείρισης των συγκρούσεων (π.χ. απάντηση στην επικριτική ή ελεγκτική συμπεριφορά).

Το σεμινάριο περιλαμβάνει την παρουσίαση σύντομων θεωρητικών εισηγήσεων, τη συμμετοχή των εκπαιδευόμενων σε βιωματικές ασκήσεις και τη μελέτη περιπτώσεων.

Βιβλιογραφία

Γεωργίου, Σ. Ν. (2000). *Σχέση Σχολείου- Οικογένειας και Ανάπτυξη του Παιδιού*. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα.

Μαλικιώση- Λοϊζου, Μ. (2001). *Η συμβουλευτική ψυχολογία στην εκπαίδευση: Από τη θεωρία στην πράξη*. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα.

Μερκούρη, Ε. & Σταμάτης, Π. Ι. (2009). Μορφές επικοινωνίας διευθυντή και εκπαιδευτικών με γονείς και κηδεμόνες μαθητών. *Επιστημονικό Βήμα*, 10, 137- 148.

Μπρούζος, Α (2001). Η συνεργασία σχολείου- οικογένειας: Προβλήματα και δυνατότητες ανάπτυξής της. *Επιστημονική Επετηρίδα του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων*, 15, 97- 135.

Μπρούζος, Α. (2009). *Ο εκπαιδευτικός ως λειτουργός συμβουλευτικής: Μια ανθρωπιστική θεώρηση της εκπαίδευσης*. Αθήνα: Gutenberg.

Μυλωνάκου- Κέκε, Η. (2009). *Συνεργασία Σχολείου, Οικογένειας και Κοινότητας: Θεωρητικές Προσεγγίσεις και Πρακτικές Εφαρμογές*. Αθήνα: Εκδόσεις Παπαζήση ΑΕΒΕ.

Alberti, R. E. & Emmons, M. L. (2002). *Δικαίωμα σας! Ένας οδηγός για περισσότερο ισότιμες σχέσεις* (Γ. Σίμος Επιμ. Έκδ., Ν. Νικολαΐδης Μτφ.). Αθήνα: Εκδόσεις Πατάκη. (Έτος πρωτότυπης έκδοσης: 1995).

Dowling, E. & Osborne, E. (eds.) (2001). *Η οικογένεια και το σχολείο: Μια συστημική προσέγγιση από κοινού σε παιδιά με προβλήματα* (μτφ. Ι. Μπίμπου). Αθήνα: Εκδόσεις Gutenberg (έτος πρωτότυπης έκδοσης 1994).

Garner, A. (2001). *Η τέχνη της επικοινωνίας* (Γ. Σίμος Επιμ. Έκδ., Β. Λαμπάδη Μτφ.). Αθήνα: Εκδόσεις Πατάκη. (Έτος πρωτότυπης έκδοσης: 1995).

Molnar, A. & Lindquist, B. (1999). *Προβλήματα συμπεριφοράς στο σχολείο: Οικοσυστημική Προσέγγιση* (Α. Καλαντζή- Αζίζι, επιμέλεια έκδοσης). Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα (έτος πρωτότυπης έκδοσης 1990).

**Εκπαίδευση στην «επίλυση προβλημάτων» και διαχείριση προβλημάτων
συμπεριφοράς στην τάξη**

Μαρία Παπαθανασίου, Ψυχολόγος – ψυχοθεραπεύτρια
mika@psy.auth.gr

Τα σεμινάρια στοχεύουν στην παρουσίαση των αρχών της «επίλυσης προβλημάτων», στην εξάσκηση τεχνικών επικοινωνίας και στην εμφάνισή τους. Επιπλέον σ' αυτά θα εξασκηθούν στην αναγνώριση των ήπιων προβλημάτων συμπεριφοράς μέσα στην τάξη και στη λήψη αποφάσεων για το ποια μέθοδο επικοινωνίας θα μπορούν να χρησιμοποιήσουν για να διαχειριστούν τα προβλήματα αυτά. Ως προβλήματα συμπεριφοράς αναφέρομαι σε συμπεριφορές όπως οι συνεχείς διακοπές και ομιλίες από τους συμμαθητές, η αγένεια, η επαναφορά των μαθητών/τριών στη συνέχιση της εργασίας, η παραμονή των μαθητών/τριών στις θέσεις τους κ.τ.λ. Στο 1^ο σεμινάριο, οι συμμετέχοντες θα εξασκηθούν στις αρχές της «επίλυσης προβλημάτων». Οι αρχές του μοντέλου και η εξάσκηση θα γίνουν με βάση το παράδειγμα της θέσπισης κανόνων λειτουργίας την τάξη. Με αφορμή το παράδειγμα της θέσπισης των κανόνων στην τάξη ακόμη, οι συμμετέχοντες θα εξασκηθούν και στο ρόλο της θετικής ενίσχυσης. Στο 2^ο σεμινάριο οι συμμετέχοντες θα εμβαθύνουν στην χρήση των δεξιοτήτων επικοινωνίας όπως η ενεργητική ακρόαση, η διεκδικητική συμπεριφορά, η χρήση 1^{ου} προσώπου, η «επίλυση προβλημάτων» μέσω της μελέτης περιπτώσεων και της δραματοποίησής τους. Σ' αυτό θα χρειαστεί να συνθέσουν τις γνώσεις και τις δεξιότητες που έχουν αποκομίσει, να αξιολογήσουν τις δεξιότητες προκειμένου να αποφασίσουν ποια από αυτές τις δεξιότητες επικοινωνίας θα χρησιμοποιήσουν που, δηλ σε ποια περίπτωση. Συγκεκριμένα, θα τους δοθούν «μελέτες περιπτώσεων» στις οποίες θα κληθούν να αξιολογήσουν τα προβλήματα συμπεριφοράς που περιγράφονται, να σχεδιάσουν στρατηγικές αντιμετώπισης και παρέμβασής για την επίλυσή τους και να «δραματοποιήσουν» αυτές τις στρατηγικές αντιμετώπισης μέσα από παιχνίδια ρόλων. Τα σεμινάρια αποτελούνται από εισηγήσεις, συζητήσεις ολομέλειας, βιωματικές (π.χ. παίξιμο ρόλων), μελέτη περιπτώσεων

Βιβλιογραφία

Αλμπέρτι, Ρ. Ε., & Έμμονς, Μ. Λ. (2002). *Δικαίωμά σας: Ένας οδηγός για περισσότερο ισότιμες σχέσεις* (Μτφρ.: Ν. Νικολαΐδης). Αθήνα: Πατάκης (Έτος πρωτότυπης έκδοσης: 1970).

Emmer, E. T., Evertson, C. M., Clements, B. S. & Worsham, M. E. (1997).
Classroom management for secondary teachers. *Boston: Allyn & Bacon*

Garner, A. (2001). *Η τέχνη της επικοινωνίας* (Γ. Σίμος Επιμ. Έκδ., Β. Λαμπάδη Μτφ.). Αθήνα: Εκδόσεις Πατάκη. (Τίτλος πρωτοτύπου: *Conversationally speaking*. Έτος πρωτότυπης έκδοσης: 1995).

Μηρούζος, Α. (2009). Ο εκπαιδευτικός ως λειτουργός συμβουλευτικής: Μια ανθρωπιστική θεώρηση της εκπαίδευσης. Αθήνα: Gutenberg